

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden, lagen om pension för arbetstagare, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor ändras.

Klassificeringen av de placeringar som används vid beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter som bedriver arbetspensionsverksamhet ska ändras så att den nya klassificeringen på ett bättre sätt än för närvarande ska återspegla riskerna i anslutning till placeringarna, i synnerhet kreditrisken. Värdena för de parametrar som används i formeln för beräkning av solvensgränsen ska bestämmas genom förordning av statsrådet. Syftet med ändringarna är att bedömningen av placeringsriskerna ska bli mer exakt.

Arbetspensionsanstalterna ska rapportera sin soliditet till Finansinspektionen beräknat enbart enligt placeringarnas faktiska risk, att de begränsningar som gäller arbetspensionsanstalternas användning av derivat ska preciseras och att fastställandet av andelen av den ansvarsskuld som är bunden till aktieavkastningen vid tillämpning av kalkylen för beräkning av solvensgränsen ska ändras.

När det gäller bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden ska bestämmelsen om placeringar i andra stater än EES- och OECD-

stater, bestämmelsen om placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet och bestämmelsen om placeringar i ett enda samfund ändras. Dessutom föreslås det att definitionen av ofrentlig handel och bestämmelserna om förvaring av täckningsförteckningen ändras.

Värdet på den avsättningskoefficient som används vid beslut om komplettering av pensionsanstalternas pensionsansvar ska fastställas fyra gånger om året. Vidare föreslås det att bestämmelser om beloppet av det verksamhetskapital som överförs för att användas vid överföring av arbetsgivarspecifika försäkringsbestånd, försäkringsverksamhet eller ansvar utfärdas genom förordning fyra gånger om året. För överlåtelse av arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd eller företagsverksamhet och för överföring av ansvar föreslås en tidsfrist på ett halvt år från det att avtalet ingicks.

Till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor fogas bestämmelser om överföring av övertäckning från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner till pensionsanstaltens verksamhetskapital. Dessutom föreslås det att bestämmelserna om upplösande av tilläggsförsäkringsansvar i situationer där verksamhetskapitalet överskrider maximibeloppet ska kompletteras.

Lagarna avses träda i kraft den 31 mars 2011.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	4
1 NULÅGE	4
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	5
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
DETALJMOTIVERING	9
1 LAGFÖRSLAG	9
1.1 Lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	9
1.2 Lagen om pension för arbetstagare	15
1.3 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	16
1.4 Lagen om pensionsstiftelser	16
1.5 Lagen om försäkringskassor	18
1.6 Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	19
1.7 Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	19
2 IKRAFTTRÄDANDE	19
LAGFÖRSLAGEN	20
1. Lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	20
2. Lag om ändring av 171 § i lagen om pension för arbetstagare	24
3. Lag om ändring av 29 e och 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	25
4. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	26
5. Lag om ändring av 83 d och 135 § i lagen om försäkringskassor	27
6. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	28
7. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om försäkringskassor	29
BILAGA	30
PARALLELLTEXTER	30
1. Lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	30
2. Lag om ändring av 171 § i lagen om pension för arbetstagare	38
3. Lag om ändring av 29 e och 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	39
4. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	41
5. Lag om ändring av 83 d och 135 § i lagen om försäkringskassor	43
6. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	45
7. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om försäkringskassor	46
ANDRA BILAGOR	47
FÖRORDNINGSGUTKAST 1	47
om värdena för de parametrar som används i formeln för beräkning av solvensgränsen	47

BILAGA 1	48
BILAGA 2	49
FÖRORDNINGSUTKAST 2	50
om kreditklass vid beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter	50

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Den gällande regleringen av solvensbestämmelserna för den privata sektorns arbetspensionssystem baserar sig på den totalreform som trädde i kraft 1997 (lagändringarna 1292—1297/1996) och som år 2007 utvecklades ytterligare i samband med den s.k. placeringsreformen (lagändringarna 1114—1119/2006). I samband med detta stiftades det en särskild lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006). Ett av målen med lagen var att de risker som ansluter sig till placering av arbetspensionsmedel bättre än förut ska beaktas vid beräkning av solvensgränsen. Dessutom effektiviserades möjligheten att placera medlen på ett inkomstbringande och betryggande sätt i enlighet med utvecklingen på placeringsmarknaden. I anslutning till placeringsreformen gjordes det en omfattande bedömning av betydelsen och konsekvenserna av riskerna i anslutning till placeringsverksamheten inom den privata sektorns arbetspensionssystem.

Det har skett betydande förändringar på placeringsmarknaden efter 2007. Till följd av krisen på den internationella finansmarknaden och den påföljande ekonomiska recessionen år 2008 sjönk värdet på så gott som alla slag av placeringstillgångar kraftigt. Till följd av krisen på finansmarknaden ändrades solvensbestämmelserna för den privata sektorns arbetspensionssystem genom en lag om temporär ändring av bestämmelserna om fondering av ålderspensioner och om verksamhetskapitalet i pensionsanstalter som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet (853/2008, visstidslagen). Lagen trädde i kraft den 22 december 2008. Ursprungligen avsågs lagen gälla till utgången av 2010, men dess giltighetstid förlängdes genom lagändring 327/2010 till utgången av 2012.

Med pensionsanstalternas solvens avses deras förmåga att klara av olika risker som hotar pensionsförsäkringsverksamheten. Be-

stämmelserna om solvens och täckning av ansvarsskulden är avsedda att bidra till att trygga kontinuiteten i pensionsanstalternas verksamhet och uppfyllandet av de åtaganden som verksamheten föranleder. Med stöd av bestämmelserna om pensionsanstalternas solvens fastställs hur stora tillgångar en pensionsanstalt ska ha utöver sina ansvar. Solvensen mäts med hjälp av den s.k. solvensgränsen.

Med verksamhetskapital avses det belopp med vilket pensionsförsäkringsverksamhetens tillgångar och andra med dem jämförbara förbindelser och säkerheter överstiger de skulder och andra med dem jämförbara förbindelser som härrör från pensionsanstaltens pensionsförsäkringsverksamhet. Bestämmelser om arbetspensionsförsäkringsbolagens, pensionskassornas och pensionsstiftelsernas verksamhetskapital ingår i 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 7 kap. i lagen om försäkringskassor (1164/1992) och i 6 kap. i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995). På sjömanspensionskassan tillämpas i tillämpliga delar lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har inte motsvarande bestämmelser, eftersom staten, vid sidan av pensionsanstalten, svarar för kostnaderna för pensionerna och de övriga förmåner som lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ansvarar för.

Pensionsanstalternas solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. För beräkningen av solvensgränsen och bestämmandet av behovet av verksamhetskapital är det av central betydelse att riskerna i pensionsanstalternas placeringar kan bedömas på ett tillförlitligt sätt. I fråga om bestämmelserna är det därför av central betydelse att riskerna i placeringarna bedöms på rätt sätt, att placeringarna klassificeras i grupper på ett sätt som motsvarar riskerna och att de värden som beskriver riskegenskaperna fastställs tillräckligt nog-

grant. Det centrala målet är att definiera pensionsanstaltens solvensgräns i enlighet med de faktiska riskerna i placeringar.

För beräkningen av solvensgränsen klassificerar pensionsanstalten sina placeringar i grupper på basis av placeringarnas risker. Det finns fem huvudgrupper, av vilka grupperna I—IV är helheter bestående av placeringar av viss typ. Till grupp V hör andra diverse placeringar. Huvudgrupperna delas in i mer specifika undergrupper, som är sammanlagt 20 till antalet. För varje undergrupp har det fastställts parametrar som anger placeringarnas förväntade avkastning och spridning. Den interna korrelationen mellan placeringarna i grupperna har fastställts endast för fem huvudgrupper. Solvensgränsen för en pensionsanstalt beräknas utifrån dessa parametrar. Värdena för parametrarna har härletts från riskerna i fråga om olika placeringar och uppgifterna om placeringsmarknaden.

Placeringsgrupperna och deras undergrupper bildar helheter. Avsikten är att klassificeringen av placeringar ur pensionsanstaltens perspektiv ska vara enkel mot bakgrunden av sakens natur och att placeringsgrupperna i praktiken ska vara relevanta vid beräkningen av solvensgränsen. I placeringsgrupp I ingår penningmarknadsinstrument, dvs. sådana skuldförbindelser och fordringar jämte ränta som förfaller inom ett år. Placeringsgruppen för penningmarknadsinstrument är en helhet som kan jämföras med risken i fråga om kortfristig räntepacering. Placeringsgrupp II innehåller masskuldebrevslån jämte räntor oberoende av deras återbetalningstid. För tydlighetens skull ingår alla masskuldebrevslån i samma placeringsgrupp. Till placeringsgrupp II hör också sådana skuldförbindelser jämte ränta vilkas återbetalningstid är mer än ett år. Till placeringsgrupp III hör fastigheter och placeringsgrupp IV utgörs av aktieplaceringar. Placeringsgrupp V omfattar diverse placeringar. Till grupp V hör alla placeringar som inte har klassificerats i placeringsgrupperna I—IV.

I placeringsgrupp II baserar sig klassificeringen i masskuldebrevslån och skuldförbindelser på gäldenärens eller borgensmannens juridiska form, t.ex. sådana masskuldebrevslån i vilka staten, en kommun eller ett kreditinstitut är gäldenär. En annan klassifi-

ceringsfaktor i placeringsgrupp II utgörs av gäldenärens eller borgensmannens placeringssort, t.ex. en EES- eller OECD-stat eller en stat utanför EES- eller OECD-området eller ett kreditinstitut.

Den nuvarande solvensregleringen har fungerat på förväntat sätt vid mätandet av riskerna i arbetspensionsanstaltens utpräglat direkta placeringar. Utvecklingen på placeringsmarknaden har emellertid lett till att den nuvarande solvensmekanismen inte på ett tillräckligt noggrant sätt mäter alla risker i placeringsverksamheten. I samband med den finansmarknadskris som började i slutet av 2007 och växte till sig under 2008 har man upptäckt vissa områden där solvensbestämmelserna kunde utvecklas på ett sådant sätt att de bättre beaktar de snabba cykliska fluktuationerna på placeringsmarknaden.

Genom den vistidslag som stiftades 2008 förbättrades arbetspensionsanstaltens soliditet temporärt för att anstalterna till följd av att värdet på deras placeringstillgångar sjunkit inte skulle vara tvungna att sälja placeringarna då deras värde var exceptionellt lågt. En sådan handel skulle å ena sidan ha försvagat finansieringen av arbetspensionssystemet på lång sikt och å andra sidan på ett mer omfattande sätt inverkat på Finlands ekonomi till följd av värdesänkningen i fråga om de finländska börsbolagens aktier.

Solvensregleringen bör ge en tillräckligt bra bild av riskerna i anslutning till arbetspensionsanstaltens placeringar. Placeringsmarknaden har utvecklats snabbt efter år 2006, då värdet på parametrarna för de nuvarande solvensramarna kalibrerades. I den nuvarande lagen förväntas det att de olika placeringsgruppernas undergrupper korrelerar fullt ut inom huvudgruppen. I synnerhet när det gäller den nuvarande solvenslagen anses det att den korrelation som fastställts endast för huvudgrupperna inte avspeglar riskerna i placeringarna på ett tillräckligt sätt.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Social- och hälsovårdsministeriet håller på att bereda ändringar av lagstiftningen och avsikten är att dessa delvis ska träda i kraft när de temporära ändringarna av solvensbe-

stämmelserna för arbetspensionsanstalterna inom den privata sektorn upphör att gälla vid ingången av 2013 och delvis under 2014. Innan dessa mer omfattande ändringar blir av vore det dock motiverat att man i syfte att effektivisera den långsiktiga placeringsverksamheten vid arbetspensionsanstalterna inom den privata sektorn utför vissa sådana ändringar av täcknings- och solvensbestämmelserna som går att genomföra snabbt.

I propositionen föreslås att lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden, lagen om pension för arbetstagare, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor ändras. Dessutom föreslås det att ikraftträdandebestämmelserna i lagen om ändring av lagen om pensionsstiftelser och lagen om ändring av lagen om försäkringskassor ändras.

Det primära syftet med den placeringsreform som trädde i kraft vid ingången av 2007 var att på lång sikt minska trycket att höja arbetspensionsavgifterna genom att öka placeringsrisken och på så sätt höja placeringarnas avkastningsförväntning. Målet med de ändringar som nu föreslås är man bättre ska kunna beakta riskerna vid klassificeringen av placeringar och beräkning av solvensgränsen. Målet med reformen av solvensramarna är sålunda att beakta placeringsriskerna vid fastställandet av solvensgränsen.

Klassificeringen av masskuldebrevslån i huvudgrupp II i 6 § i den gällande solvenslagen baserar sig på gäldenärens eller borgensmannens juridiska form och placeringsort. Det föreslås att klassificeringen av i euro angivna masskuldebrev utvecklas så att den bättre än nu ska beakta riskerna så att klassificeringen baserar sig på den kreditrisk som hänför sig till skuldebrevet eller den som emitterat skuldebrevet. Ju högre kreditklassificering skuldebrevet eller dess emittent har, desto lägre risk har skuldebrevet enligt klassificeringen. I och med reformen kommer de effekter som masskuldebrev i euro har på arbetspensionsanstalternas solvensnivå att i högre grad basera sig på riskanalys.

Under finansmarknadskrisen har man fått ytterligare observationsmaterial om den inbördes korrelationen mellan olika pla-

ceringsgrupper. Av denna orsak föreslås det att parametervärdena för avkastning, volatilitet och korrelation i de gällande solvensbestämmelserna ska uppdateras. Ändringar föreslås i de parametervärden i fråga om vilka man som bakgrundsmaterial har haft tillgång till kronologiska historiska tidsserier. Målet med förslagen är att solvensregleringen ska ge en allt tydligare bild av de risker som hänför sig till arbetspensionsanstalternas placeringar. Det föreslås att det fastställs värden för undergruppernas korrelationsparametrar. Av denna orsak kommer korrelationsmatrisen att växa ytterligare. Den exceptionella tidsperioden för finansmarknadskrisen har beaktats i de historiska uppgifter som använts vid kalibreringen. Vid valet av parametervärden har man dock beaktat även andra omständigheter. Eftersom avsikten är att ändringarna i övrigt ska träda i kraft redan från och med den 31 mars 2011, kan ändringarna på grund av den korta övergångsperioden inte höja pensionsanstalternas solvensgräns i någon större grad. Pensionsanstalterna ska dock vid behov ha tid att ändra fördelningen i fråga om sina placeringar innan lagen träder i kraft. Ändringarnas omfattning har dessutom begränsats av att man har för avsikt att klarlägga solvensbestämmelserna i sin helhet i enlighet med planen för utveckling av solvensregleringen så, att reformen träder i kraft vid ingången av 2014. Dessutom har ändringarna begränsats till endast de placeringsgrupper i fråga om vilka tillförlitligt historiskt material till stöd för fastställandet av parametervärdena finns att tillgå. Avsikten är att värdet på parametrarna i de övriga placeringsgrupperna hålls oförändrade. Värdet på parametrarna föreslås bli utfärdade genom förordning av statsrådet.

Det föreslås att solvensbestämmelserna för pensionsanstalter som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet ändras så att arbetspensionsanstalterna ska rapportera sin soliditet till Finansinspektionen enbart enligt den faktiska placeringsrisken. För närvarande rapporterar anstalterna sin soliditet också enligt placeringarnas juridiska form, men i praktiken har man inte kunnat peka på någon nytta med denna dubbla rapportering.

Avsikten är att man dessutom ska precisera de begränsningar som gäller användningen

av derivat. I den reglering gällande derivatavtal som finns i den gällande lagen är syftet att undvika en överdriven och okontrollerad risktagning genom en begränsning av användningen av andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken. Till dessa delar är den i lagen föreskrivna maximiförlustreserveringen dock ett lämpligt riskmått för derivatrisker, medan summan av de gängse värdena av den underliggande egendomen för derivatavtal inte är det. Avsikten är att man genom propositionen frångår begränsningen av de gängse värdena av den underliggande egendomen för icke-skyddade derivatavtal. Det föreslås att begränsningen av den kalkylerade maximiförlustreserveringen för icke-skyddade derivatavtal ska preciseras.

I propositionen föreslås också att bestämmelsen om fastställande av den till aktieavkastningen bundna andelen i ansvarsskulden vid beräkning av solvensgränsen ska ses över. Genom ändringen kommer den till aktieavkastningen bundna andelen i ansvarsskulden framöver att dras av inom undergrupp 1 i placeringsgrupp IV, medan den nu dras av inom hela placeringsgrupp IV. Hanteringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret vid beräkning av solvensgränsen föreslås motsvara 168 § i lagen om pension för arbetstagare, i vilken aktiernas genomsnittliga årsavkastning räknas ut på basis av de placeringar som klassificeras i undergrupp 1 i placeringsgrupp IV. Detta beräkningsförfarande motsvarar bättre arbetspensionsanstaltens faktiska risk.

Det föreslås att de bestämmelser om täckning som gäller arbetspensionsanstalterna ska ändras så att definitionen av offentlig handel preciseras på så sätt att den motsvarar de ändringar (923/2007) som gjorts i värdepappersmarknadslagen (495/1989). Dessutom föreslås det att bestämmelserna om täckning i fråga om placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater, placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet och placeringar i ett enda samfund ändras. Syftet med ändringen är att förbättra innehållet i bestämmelserna om täckning så att de på ett mer ändamålsenligt sätt ska reglera de eventuella riskkoncentrationer som gäller arbetspensionsanstaltens placeringsverksamhet. Det föreslås att även bestämmelsen om förvaring av täck-

ningsförteckningen ändras så att arbetspensionsanstalterna ska förvara täckningsförteckningen på ett betryggande sätt i tio år från räkenskapsperiodens slut. Enligt förslaget ska det inte längre förutsättas att täckningsförteckningen binds in och numreras. På så sätt kan arbetspensionsanstalterna förvara täckningsförteckningen som en elektroniskt dokument.

Det föreslås att värdet på avsättningskoefficienten för pensionsanstaltens pensionsansvar fastställs kvartalsvis från och med 2011. Samtidigt föreslås det att beloppet av det behövliga verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd eller av försäkringsverksamhet eller vid överföring av ansvar mellan arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionsstiftelser och pensionskassor ska bestämmas kvartalsvis genom förordning. För närvarande fastställs bägge två gånger om året. För den planerade överföringstidpunkt som nämns i avtalet om överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd eller av försäkringsverksamhet eller om överföring av ansvar föreslås en tidsgräns på ett halvt år.

Det föreslås att det till lagen fogas en bestämmelse som gäller pensionsstiftelser och pensionskassor i vilken anges att dessa ska kunna överföra övertäckning från en A-avdelning eller en avdelning som beviljar tilläggsförmåner till verksamhetskaptalet vid en B-avdelning eller en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet. Det föreslås vidare att pensionsstiftelserna och pensionskassorna dessutom ska kunna upplösa tilläggsförsäkringsansvaret hos arbetsgivaren som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskaptalet enligt 45 § 4 mom. i lagen om pensionsstiftelser. Dessutom föreslås det att den övergångsbestämmelse för pensionsstiftelser och pensionskassor som anger att borgensförbindelser och säkerheter kan räknas till verksamhetskaptalet ska förlängas med två år i fråga om de stiftelser och kassor som har en sådan borgensförbindelse vid utgången av 2010.

3 Propositionens konsekvenser

De föreslagna ändringarna gör att man bättre kan beakta placeringsriskerna vid klassifi-

ceringen av placeringar och beräkning av solvensgränsen. Ändringarna bidrar till att göra bedömningen av placeringsriskerna mer exakt. Genom propositionen ändras inte de bestämmelser i andra lagar som gäller tillsynsgränserna i anslutning till solvensgränsen och det tillåtna beloppet av verksamhetskapitalet och inte heller bestämmelserna om hur stort verksamhetskapital pensionsanstalterna förutsätts ha.

Enligt förslaget påverkas värdet av pensionsanstalternas solvensgräns av klassificeringen av placeringarna och av värdena på de parametrar som används i formeln för beräkning av solvensgränsen. Konsekvenserna beror på placeringsfördelningarna inom de enskilda pensionsanstalterna. De ändringar som genomförs kommer i regel att påverka värdet av pensionsanstalternas solvensgräns så att det höjs. Det beräknas att pensionsanstalternas solvensgräns kommer att stiga i genomsnitt från 10 % till 11 % (dvs. med ca 10 %). Beroende på pensionsanstalternas placeringsfördelning kommer värdet av solvensgränsen att stiga med 0—15 %. Denna höjande inverkan beror på att de effekter som vissa risker har på värdet av solvensgränsen är för låga i den gällande lagen.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Fi-

nansinspektionen. De centrala arbetsmarknadsorganisationerna, Pensionsskyddscentralen, Työeläkevakuuttajat TELA-Arbspensionsförsäkrarna TELA ry och företrädare för pensionsanstalterna har hörts i samband med beredningen.

Propositionen baserar sig på en utredning som utarbetats av en sakkunniggrupp som tillsatts av social- och hälsovårdsministeriet med uppgift att klarlägga en reform av solvensregleringen inom arbetspensionssystemet för den privata sektorn (SHM utredningar 2010:14). I sakkunniggruppen fanns det företrädare för social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, Finansinspektionen, Finlands Bank, Pensionsskyddscentralen, Finlands näringsliv rf, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf såsom företrädare för löntagarorganisationen och Työeläkevakuuttajat TELA-Arbspensionsförsäkrarna TELA ry. Yttrande om det arbete som sakkunniggruppen har utfört i anslutning till denna proposition har inhämtats hos de aktörer som varit företrädare i arbetsgruppen och hos arbetspensionsförsäkringsbolagen och Pensionsstiftelseföreningen PSF rf. Dessutom har Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Akava och FTFC lämnat ett gemensamt yttrande. Det har inte begärts några skriftliga yttranden om propositionen eftersom de aktörer som är centrala med tanke på beredningen har deltagit i beredningen av ärendet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden

2 §. Definitioner. I 2 § definieras vissa begrepp som används i lagen. I 1 mom. 4 punkten definieras offentlig handel. I bestämmelsen hänvisas det till en bestämmelse i värdepappersmarknadslagen som inte längre är i kraft. Bestämmelsen i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen har ändrats genom lag 923/2007 av den 1 november 2007 så att offentlig handel definieras i 3 § och multilateral handel i 3 a §.

Det föreslås att definitionen av offentlig handel i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ändras så att den hänvisar till sådan handel enligt den gällande värdepappersmarknadslagen som omfattar både offentlig handel och multilateral handel samt med dem jämförbar handel i andra stater.

5 §. Grunder för klassificeringen. Enligt 1 mom. ska pensionsanstaltens styrelse besluta om grunderna för den i 4 § 2 mom. avsedda klassificeringen och foga dem till pensionsanstaltens placeringsplan. Enligt 2 mom. ska pensionsanstaltens styrelse följa tillämpningen av dessa grunder. Pensionsanstaltens styrelse ska årligen godkänna en utredning om vilka konsekvenser de klassificeringsgrunder som baserar sig på den faktiska risken har på solvensgränsen. I utredningen jämförs konsekvenserna med en solvensgräns som fastställs så att placeringarna klassificeras enligt sin juridiska form. Utredningen ska tillställas Finansinspektionen.

Det föreslås att den dubbla klassificeringen frångås. Enligt förslaget ska 2 mom. upphävas, vilket innebär att uppgörandet av utredningen och beräkningen av solvensgränsen

på två olika sätt enligt momentet frångås. Enligt förslaget ska pensionsanstaltens styrelse dock fortfarande vara skyldig att med stöd av 1 mom. se till att grunderna för den på risken baserade klassificeringen är tidsenlig. Avsikten är att solvensgränsen likväl inte längre ska beräknas utifrån en klassificering som baserar sig på både den juridiska och faktiska risken.

Det anses att en klassificering som baserar sig på placeringarnas juridiska form inte längre behövs. Vid den praktiska tillämpningen av solvenslagen har det framgått att den nämnda dubbla riskrapporteringen inte medför någon väsentlig nytta för övervakningen av arbetspensionsanstaltens placeringssverksamhet. Även om man frångår den dubbla rapporteringen av risker och beräkningen av solvensgränsen svarar pensionsanstaltens styrelse redan i enlighet med de allmänna associationsrättsliga bestämmelserna för att klassificeringen av placeringar och den solvensgräns som i fråga om pensionsanstalten härleds på basis av klassificeringen är korrekta. Den faktiska grunden för klassificeringen får inte avsiktligt syfta till att minimera pensionsanstaltens solvensgräns, utan i stället ska den reella risken i fråga om placeringarna presenteras.

Avsikten är att Finansinspektionen utfärdar ytterligare anvisningar om de principer som ska tillämpas vid klassificeringen av pensionsanstaltens placeringar i syfte att för enhetliga klassificeringspraxis.

6 §. Placeringsgrupper. I paragrafen bestäms om de placeringsgrupper som ansluter sig till beräkning av solvensgränsen och täckning av ansvarsskulden. Enligt den gällande paragrafen innehåller placeringsgrupp II masskuldebrevslån angivna i euro jämte ränta oberoende av deras återbetalningstid. Till placeringsgrupp II hör också sådana skuldförbindelser jämte ränta vilkas återbe-

talningstid överstiger ett år. Ett allmänt drag för indelningen av placeringsgrupp II i undergrupper är placeringarnas indelning i dels placeringar gjorda i EES- och OECD-stater, dels placeringar gjorda i andra stater.

I den första undergruppen i placeringsgrupp II ingår enligt den gällande lagen premielån som beviljats av pensionsanstalten och placeringar jämte ränta som beviljas av alla pensionsanstalter.

Till den andra undergruppen hör sådana i euro angivna masskuldebrevslån och skuldförbindelser, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat eller något annat offentligt samfund som uppfyller vissa krav.

Till den tredje undergruppen hör enligt den gällande lagen sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgensmannen är en annan stat än en EES- eller OECD-stat eller ett i en sådan stat beläget offentligt samfund som uppfyller vissa krav. Till gruppen räknas också sådana internationella organisationer vars alla medlemmar inte är EES- eller OECD-stater.

Till den fjärde undergruppen hör enligt den gällande regleringen sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser i fråga om vilka gäldenären eller borgensmannen kan vara ett försäkringsbolag eller kreditinstitut. Till gruppen kan dessutom som gäldenärer räknas sådana aktiebolag vars aktier är föremål för offentlig handel i EES- eller OECD-stater. I den gällande lagen inbegriper undergruppen sådana masskuldebrevslån som är föremål för offentlig handel i EES- eller OECD-stater och vilkas emittenter uppskattas vara investeringsdugliga med tanke på kreditrisken.

Till den femte undergruppen hör för närvarande sådana i euro angivna masskuldebrevslån som inte hör till undergrupperna 1—4.

Det föreslås att den klassificering av placeringar som tillämpas vid beräkning av solvensgränsen ska ändras så att den nya klassificeringen bättre än den gällande klassificeringen ska återspegla i vilken grad placeringarna är förknippade med risker, särskilt kreditrisker. Enligt förslaget ska placeringsgrupp II fortsättningsvis innehålla samma

placeringar som tidigare. Det föreslås att klassificeringen av masskuldebrevslån och skuldförbindelser i de undergrupper som hör till placeringsgrupp II ändras så att undergrupperna bildas på basis av skuldebrevets kreditrisk. Enligt förslaget ska det fortsättningsvis finnas fem undergrupper.

Avsikten är att kreditklasserna bildas utifrån det solvenskrav som baserar sig på skuldebrevets eller emittentens kreditvärdighet. Den klassificering enligt kreditvärdighet som nu föreslås avses motsvara den klassificering som med stöd av kreditinstitutsdirektivet (2006/48/EG) ska tillämpas på solvenskraven i fråga om kreditinstitut. I de solvenskrav som gäller kreditinstitut baserar sig kreditrisken på Finansinspektionens standard "Kapitalkrav för kreditrisker enligt schablonmetoden" (Standard 4.3 c, Bilaga 1, version 2). I Finansinspektionens standard definieras de godkända ratinginstituten och sambandet mellan de kreditbetyg och kreditkvalitetssteg som dessa fastställts. Finansinspektionen har godkänt användningen av kreditklassificeringar från följande ratinginstitut vid mätning av kreditrisken i samband med beräkning av solvensen för kreditinstitut:

- Fitch Ratings
- Moody's Investors Service

McGraw-Hill International, som offentliggör kreditklassificeringar med namnet Standard and Poor's

- DBRS.

I kreditinstitutens solvenskrav tillämpas sex olika kreditklasser. Det föreslås att pensionsanstalterna ska tillämpa tre kreditklasser, av vilka kreditklasserna 2 och 3 föreslås vara kombinationer av de kreditkvalitetssteg som fastställs i Finansinspektionens standard. Enligt förslaget ska kreditklass 1 omfatta skuldebrev med kreditbetyget högsta kreditvärdighet (AAA) och god kreditvärdighet (AA). Kreditklass 2 ska innehålla skuldebrev med kreditbetyg kreditvärdig (A) och försvarlig kreditvärdighet (BBB). Skuldebreven i kreditklass 3 föreslås vara av nivån spekulativa (BB), mycket spekulativa (B) eller risk för betalningsstörning (CCC eller under).

Det föreslås att bestämmelser om den kreditklassificering som baserar sig på kreditvärdigheten hos ett skuldebrev eller dess emittent ska utfärdas genom förordning av

social- och hälsovårdsministeriet. Det föreslås att förordningen till sitt innehåll ska motsvara den standard som Finansinspektionen fastställt för kreditinstituten. I förordningen fastställs de ratinginstitut som Finansinspektionen godkänt och sambandet mellan de kreditklassificeringar som instituten fastställt och de kreditklasser som tillämpas i formeln för beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter.

Det föreslås att klassificeringsgrunden för den första undergruppen i placeringsklass II i den klassificering som baserar sig på kreditklasser inte ska ändras jämfört med den gällande lagen. Enligt förslaget ska i denna undergrupp fortfarande ingå premielån som beviljats av pensionsanstalten samt placeringslån jämte ränta som beviljas av alla pensionsanstalter.

Den andra undergruppen föreslås innehålla endast sådana i euro angivna masskuldebrevslån och skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en stat vars kreditklassificering motsvarar kreditklass 1.

I den tredje underklassen klassificeras sådana andra i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser än lån och förbindelser som förfaller inom ett år som inte har klassificerats i underklass 2, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som motsvarar kreditklass 1.

Det föreslås att i den fjärde undergruppen ska ingå sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som motsvarar kreditklass 2.

I den femte undergruppen föreslås ingå sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som motsvarar kreditklass 3. Sålunda ska alla sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser som inte klassificeras i de ovan nämnda undergrupperna höra till denna klass. Den femte underklassens beskaffenhet som en slags restklass för placeringar i skuldförbindelser föreslås kvarstå liksom i den gällande lagen.

7 §. Derivatavtal. Enligt den gällande paragrafen får i fråga om arbetspensionsanstalternas andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken vare sig det sammanräknade verkliga värdet av den underliggande egendomen för sådana derivatavtal eller den sammanräknade kalkylerade maximala förlusten för derivatavtalen inte överstiga det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i placeringsgrupp I och i den andra underklassen i placeringsgrupp II. Syftet med bestämmelsen är att undvika en överdriven och okontrollerad risktagning på så sätt att användningen av andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken begränsas.

Den i paragrafen fastställda reserveringen för den maximala förlusten är ett lämpligt riskmått för derivatrisker, medan summan av det verkliga värdet av den underliggande egendomen för derivatet inte är det. Exempelvis medför den underliggande egendomen i fråga om aktieindexterminer de facto en marknadsrisk av helt andra dimensioner än den underliggande egendomen i fråga om en penningmarknadstermin av samma värde.

Det föreslås att begränsningen av det sammanräknade verkliga värdet av den underliggande egendomen i fråga om icke-skyddande derivat frångås och att begränsningen av den kalkylerade reserveringen för den maximala förlusten i fråga om icke-skyddande derivat preciseras.

10 §. Beräkning av solvensgränsen. Med stöd av 3 mom. ska värdet λ , 10 %, av den ansvarsskuld som är bunden till aktieavkastningen för närvarande dras av från andelen i placeringsgrupp IV. Den aktieavkastningskoefficient som används vid beräkning av andelen av den ansvarsskuld som är bunden till aktieavkastningen räknas dock ut på basis av den faktiska avkastningen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. Till den första undergruppen i placeringsgrupp IV räknas med stöd av 6 § sådana aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka det bedrivs offentlig handel i EES- eller OECD-stater.

Det föreslås att i fortsättningen ska värdet λ i den ansvarsskuld som är bunden till aktieavkastningen dras av från andelen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. På så

sätt motsvarar beräkningen av solvensgränsen bättre arbetspensionsanstaltens faktiska risk.

I 3 mom. föreskrivs dessutom om värdena för parametrarna i den formel som anges i 1 mom. Den första tabellen i den gällande lagen innehåller väntevärdena (m_i) för de placeringar som klassificerats enligt undergrupperna i placeringsgrupperna I—V enligt 6 § och den uppskattade variansen eller spridningen (s_i) i anslutning till avkastningsförväntningarna. I den andra tabellen i momentet anges de värden (r_{ij}) som tillämpas på korrelationsparametern.

Eftersom målet med de ändringar som föreslås i denna proposition är att solvensregleringen i högre grad ska basera sig på riskanalys, föreslås det att antalet parametrar i den formel som anges i 1 mom. ökas så att också tabellen blir större. Om korrelationerna mellan undergrupperna särskilt i placeringsgrupperna I—V ökas, leder detta till att tabellen över korrelationsvärdena blir omfattande. Därför föreslås det av lagtekniska skäl att tabellerna över parametervärdena ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Ett utkast till nämnda förordning medföljer som bilaga till propositionen.

Avsikten är att det genom förordning av statsrådet föreskrivs om väntevärdena (m_i) och den uppskattade variansen eller spridningen (s_i) i anslutning till avkastningsförväntningarna för de placeringar som klassificerats enligt undergrupperna i placeringsgrupperna I—V enligt 6 §. Det föreslås att också de värden (r_{ij}) som tillämpas i fråga om korrelationsparametern ska utfärdas genom förordning.

De värden som anges i tabellerna baserar sig på en analys som gjorts av Finansinspektionen och en promemoria som upprättats på basis av den samt på synpunkter som framförts av pensionsanstaltens sakkunniga i fråga om placeringsverksamhet. Vid beredningen valde man som grund för analysen sådana index vilkas värdeutveckling ansågs tillräckligt exakt motsvara utvecklingen i fråga om marknadsvärdet på de placeringar som klassificeras inom motsvarande undergrupp. Valet av index påverkades också av att indexen ska finnas till Finansinspektionens förfogande och av att det finns bra be-

skrivningar och specifikationer av indexen. Dessutom ska tidsserierna för de index som väljs vara tillräckligt långa för att behövliga nyckeltal ska kunna härledas från dem.

Grunden för de parametrar som beskriver avkastningsförväntningen och spridningen i placeringsgrupp I utgörs av totalavkastningsindexet för penningmarknadsinstrumenten i staterna inom euroområdet och totalavkastningsindexet för tre månaders euribor.

Grunden för värdet på parametrarna i placeringsgrupp II utgörs av det masskuldebrevsindex som motsvarar totalavkastningen i de stater som hör till kreditklassen i respektive undergrupp, indexet för företagen inom euroområdet eller en kombination av dessa.

Det föreslås inga ändringar i fråga om de parametrar som beskriver den förväntade avkastningen och spridningen i placeringsgrupp III.

De föreslagna värdena på parametrarna i placeringsgrupp IV estimerades utifrån det i euro angivna totalavkastningsindexet för EES- eller OECD-marknaden, prisindexet för små företag som listats i Europa och det i euro angivna prisindexet för utvecklingen inom marknaden.

Grunden för värdet på parametrarna i placeringsgrupp V utgjordes av det i euro angivna penningmarknadsindexet för utvecklingen inom marknaden, det i euro angivna masskuldebrevsindexet för utvecklingen inom marknaden och det i euro angivna nytighetsindexet.

Bildandet av tidsserier för undergrupperna förutsatte kombinerad och betoning av olika index.

13 §. *Placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater samt diverse placeringar I paragrafen begränsas placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater.* I den anges att högst 20 % av pensionsanstaltens ansvars-skuld kan täckas med placeringar som klassificerats i placeringsgrupp I undergrupp 4, i placeringsgrupp II undergrupp 3 och 5, i placeringsgrupp III undergrupp 4, i placeringsgrupp IV undergrupp 3 och i placeringsgrupp V i 6 § i nämnda lag.

Om en placering i den solvensklassificering som motsvarar den faktiska risken inte har klassificerats i de solvensgrupper som nämns ovan, fungerar den i den nuvarande

lagen angivna hemorten för placeringar inom eller utanför EES- eller OECD-området nödvändigtvis inte enligt det ursprungliga syftet vid bestämmandet av täckningsbegränsningen.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att den täckningsbegränsning på 20 % som anges i paragrafen ska gälla endast sådana placeringar som avses i placeringsgrupp V undergrupp 3 och 4 i 6 § och placeringar utanför EES- och OECD-staterna. Samtidigt föreslås det att till 13 § fogas ett nytt 2 mom. om fastställande av var en placering anses finnas. Bestämmelsen i det nya momentet motsvarar till sitt innehåll 10 kap. 19 § 5 och 6 mom. i försäkringsbolagslagen.

Med tanke på solvensklassificeringen förpliktar lagen pensionsanstalten att klarlägga de faktiska riskerna också i fråga om indirekta placeringar och att vid behov fördela den indirekta placeringen i flera undergrupper som på bästa möjliga sätt beskriver riskerna. Klarläggandet av de faktiska riskerna i fråga om indirekta placeringar kräver i praktiken information om de placeringsobjekt som avses nedan och om riskerna i samband med dem. I synnerhet när det gäller att hitta placeringsobjekt som avses i undergrupperna 3 och 4 i placeringsgrupp V i 6 § och att hantera placeringsriskerna på ett framgångsrikt sätt förutsätts pensionsanstalten ha en betydande sakkunskap. Sådana placeringar är placeringar i metaller, energi, andra råvaror och nyttigheter samt in-teckningar, rättigheter till obebyggda markområden och vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk samt andra särskilda rättigheter och dessutom andra placeringar för vilka det inte har fastställts någon placeringsgrupp. Om de ifrågasvarande placeringarna i stor omfattning skulle godkännas som täckning för ansvarsskulden, kan detta ur riskhanteringssynvinkel leda till ogynnsamma följder för pensionssystemets del. Därför föreslås det i paragrafen att sådana diverse placeringar som har klassificerats i placeringsgrupp V undergrupp 3 och 4 ska begränsas.

I den nuvarande lagen begränsas likväl alla sådana diverse placeringar, dvs. också sådana placeringar som har klassificerats i placeringsgrupp V undergrupp 1 och 2. I dessa undergrupper klassificeras i enlighet med deras

juridiska form sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser som har noterats i främmande valutor samt valutaplaceringar oberoende av om det är fråga om ett valutaområde som hör till EES- och OECD-området eller inte. I den nuvarande lagen begränsas sålunda placering i skuldebrevslån i bl.a. Förenta staterna och Sverige, trots att de såsom placeringsinstrument inte kan betraktas som mer riskfyllda än masskuldebrevslån i länderna inom euroområdet. Det föreslås att denna begränsning nu ska slopas. Med tanke på nämnda instrument medför fluktuationerna i valutakurserna en ännu större risk, men valutarisken i fråga om placeringar begränsas redan separat i 14 §.

17 §. Placeringar i ett enda samfund. Lagens 17 § begränsar placeringar i ett enda objekt. Med placeringar i ett enda objekt avses direkta eller indirekta placeringar i samma samfunds masskuldebrevslån, aktier eller andelar samt skuldförbindelser som riktar sig till ett enda samfund. Genom bestämmelsen begränsas dessutom borgen eller borgensförsäkringar för lån som har ställts av samma samfund eller sammanslutning när det är fråga om skuldförbindelser som beviljats olika gäldenärer.

Det föreslås att 1 mom. 3 punkten i paragrafen upphävs. Enligt den kan högst 5 % av ansvarsskulden täckas med direkta eller indirekta placeringar i sådana av olika gäldenärer givna skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Syftet med täckningsbegränsningen i den nuvarande lagen är att begränsa dels riskkoncentrationerna i fråga om placeringar, dels motpartsrisken i anslutning till lån genom att placeringarna sprids på värdepapper som emitterats av olika samfund. Det att riskkoncentrationerna sprids med hjälp av täckningsbegränsningen är motiverat när det är fråga om motpartsrisiker som riktar sig direkt till ett samfund eller en sammanslutning. Däremot är motpartsrisken i anslutning till borgen för lån som beviljats olika gäldenärer villkorlig och realiserar endast om de primära gäldenärerna blir insolventa.

Den villkorliga motpartsrisk som hänförs till borgen för lån är betydligt mindre än

den direkta motpartsrisken. Risken i anslutning till borgen realiserar sig fullt ut endast i det fall att alla gäldenärer som omfattas av borgen samtidigt blir insolventa och borgensmannen dessutom är insolvent.

Dessutom är den gällande lagstiftningen förknippad med en möjlighet att koncentrationsrisken i fråga om en specifik borgensman reduceras genom avveckling av borgen och genom att den faktiska motpartsrisken i fråga om placeringarna därigenom ökas. Då blir skuldförbindelserna utan säkerhet, och med dessa kan man enligt 18 § täcka 5 % av ansvarsskulden. En begränsning av riskkoncentrationer i fråga om borgensmän enligt de nuvarande täckningsbestämmelserna kan sålunda i praktiken leda till undvikande av borgen och att motpartsrisken ökas genom skuldförbindelser utan säkerhet.

17 a §. Säkerhet för skuldförbindelser. Det föreslås att det till lagen fogas en ny 17 a § om reglering av riskkoncentrationer i fråga om borgensmän. Sannolikheten för att motpartsrisken i anslutning till riskkoncentrationer i fråga om borgensmän ska realiserar sig är mindre än när det gäller motpartsrisken i fråga om direkta placeringar. Av denna orsak föreslås det att riskkoncentrationen i fråga om borgensmännen begränsas till högst 10 %, om borgensmannen har en sådan tillräcklig kreditklassificering som har fastställts av ett internationellt ratinginstitut. I annat fall föreslås det att riskkoncentrationen i fråga om borgensmannen ska begränsas till högst 5 %.

Inom arbetspensionssystemet har de lån som beviljas av pensionsanstalterna en stor betydelse med tanke på finansieringen av finska företag. Inom ArPL-belåningen har man i allmänhet tillämpat lånegarantier som beviljats av inhemska banker. Det relativt ringa antalet större inhemska banker talar för att täckningsbegränsningen i fråga om lånegarantier bör lindras jämfört med den nuvarande lagen. Genom förslaget kan man säkerställa att den rätt till återbelåning som hör till arbetspensionssystemet fullföljs i praktiken.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar till sitt innehåll bestämmelserna i 17 § 2 och 3 mom. Avsikten med den begränsning som anges i 1 mom. är inte att ändra regleringen i fråga om placeringar som avses i 5 § 2 mom.

i lagen om pensionsstiftelser. Begränsningen enligt 1 mom. föreslås inte heller gälla placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka ett offentligt samfund har beviljat borgen.

18 §. Placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet. Placering i skuldförbindelser utan säkerhet har med stöd av 18 § 5 mom. i solvenslagen begränsats till 5 % av ansvarsskulden. Syftet med begränsningen är att minska den motpartsrisk som hänför sig till sådana placeringar. Paragrafen tillämpas emellertid inte på sådana skuldförbindelser där gäldenären är ett offentligt samfund som avses i placeringsgrupp I undergrupp 1 i 6 §.

Bestämmelsen om motpartsrisken i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet har visat sig vara onödigt begränsande med tanke på arbetspensionsanstaltens placeringspraxis och därför föreslås det att undantaget i bestämmelsen utvidgas så att det även ska gälla vissa kortfristiga skuldförbindelser.

Enligt förslaget ska begränsningen i 1 mom. inte tillämpas på skuldförbindelser hos offentliga samfund och inte heller på sådana i euro angivna skuldförbindelser som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som erhållit koncession i en EES- eller OECD-stat. Avsikten är att begränsningen inte heller ska tillämpas på sådana i euro angivna skuldförbindelser som förfaller inom ett år, om det i en EES- eller OECD-stat bedrivs offentlig handel med aktier i det aktiebolag som är gäldenär. Enligt den klassificering av placeringar som anges i 6 § betyder detta placeringsgrupp I undergrupp 2 och 3. Den förslagna utvidgningen motsvarar bestämmelserna i 10 kap. 14 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen (521/2008).

19 §. Täckningsförteckning. Enligt paragrafen ska pensionsanstalten ha en täckningsförteckning i vilken införs totalbeloppet av den ansvarsskulden som ska täckas, täckningen för ansvarsskulden indelad i grupper enligt 6 § samt uppfyllandet av villkoren och begränsningarna i enlighet med 12—18 §. Enligt 19 § 2 mom. ska täckningsförteckningen, angiven enligt situationen vid räkenskapsperiodens slut, bindas in och sidorna numreras. Den inbundna täckningsförteckningen ska förvaras hos pensionsanstalten i tio år från räkenskapsperiodens slut.

Bestämmelsen om förvaring av täckningsförteckningen möjliggör inte att täckningsförteckningen förvaras i elektronisk form. Med stöd av datatekniska medel vore det emellertid möjligt att på ett betryggande sätt förvara täckningsförteckningen i elektronisk form, vilket dessutom skulle förenkla arkiveringen vid arbetspensionsanstalterna. Detta skulle också underlätta hanteringen av täckningsförteckningen och upprättandet av kopior av den.

Det föreslås att bestämmelsen om förvaring av täckningsförteckningen ändras så att det i bestämmelsen uttryckligen inte anges att förteckningen ska bindas eller sidorna numreras. Detta möjliggör förvaring av täckningsförteckningen i elektronisk form.

25 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter. Med stöd av 2 mom. kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av och innehållet i de grunder och de utredningar som avses i 5 och 8 §, om uppgörandet av och innehållet i täckningsförteckningen samt om när den ska sändas till Finansinspektionen, om användningen och klassificeringen av derivatavtal, om värderingen av tillgångar och om förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

På grund av de förslag om begränsning av användningen av vissa derivat som anges ovan föreslås det att de närmare bestämmelserna och föreskrifterna om Finansinspektionens behörighet ska preciseras. Det föreslås att Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om fastställande av den maximala förlusten enligt 7 § och om behandlingen av derivatavtal vid beräkning av solvensgränsen. Avsikten är att man med stöd av Finansinspektionens föreskrifter kan reglera bl.a. följande: 1) en riskteoretisk definition av den maximala förlusten, 2) de möjliga följder som en risksituation kan ha på förvandlingen av derivatavtal till pengar, 3) en betryggande dimensionering av begränsningen av den maximala förlusten i fråga om derivatavtal med beaktande av de effekter som undantagsförhållanden har på finansmarknadens likviditet samt på pensionsanstaltens likviditetsbehov, 4) en kalkyleringsmetod för begränsningen av den maximala förlusten, 5) parametrarna gällande begränsningen av den maximala förlusten, t.ex. förtroendenivå,

stressmängd och tidsperiod och 6) hantering av derivatavtal vid beräkning av derivatavtal.

Till följd av förslaget om upphävande av 5 § 2 mom. föreslås det att hänvisningen till 5 § om utarbetande av en utredning och tillståndet av den till Finansinspektionen stryks.

1.2 Lagen om pension för arbetstagare

171 §. Komplettering av ålderspensionsansvaret. För närvarande fastställs avsättningskoefficienten i beräkningsgrunderna på ansökan av pensionsanstalterna två gånger om året, vid ingången av januari och juli, så att den gäller tills vidare. Om värdet på koefficienten är oförändrad behöver en ny ansökan inte lämnas och det tidigare fastställda värdet blir gällande.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att värdet på avsättningskoefficienten ses över fyra gånger om året vid ingången av januari, april, juli och oktober för att gälla tills vidare. Enligt förslaget ska en ansökan om fastställande av det nya värdet lämnas kvartalsvis om värdet på koefficienten inte föreslås bli ändrat. Ändringen föreslås för att fluktuationerna på placeringsmarknaden ska kunna beaktas bättre än för närvarande. Den nuvarande fördröjningen på sex månader vid fastställandet av koefficienten medför att samtidigt som en negativ förändring på placeringsmarknaden försvagar pensionsanstaltens solvens förutsätter man stora fondkompletteringar av anstalterna och vice versa.

Avsikten är att Pensionsskyddscentralen fortfarande ska samla in de uppgifter som behövs för ansökan hos pensionsanstalterna samt räkna ut koefficientens referensvärde med hjälp av den beräkningsformel som baserar sig på pensionsanstaltens solvens. Avsikten är att social- och hälsovårdsministeriet inte längre ska begära ett utlåtande om ansökan hos Pensionsskyddscentralens styrelse, om inte värdet på avsättningskoefficienten är ett värde som avviker från det värde som fås på basis av beräkningsformeln. Detta bidrar till att göra förfarandet för fastställande av koefficienten lättare och snabbare. Det föreslås att lagen tillämpas första gången vid fastställandet av värdet på den avsättnings-

koefficient som ska träda i kraft vid ingången av juli 2011.

1.3 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

29 e §. *Verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd.* För närvarande utfärdas social- och hälsovårdsministeriets förordning om det verksamhetskaptal som överförs två gånger om året så att den träder i kraft vid ingången av januari och juli. Det föreslås att 3 mom. ändras så att förordningen utfärdas fyra gånger om året så, att den träder i kraft vid ingången av januari, april, juli och oktober. På så sätt följer nivån på det verksamhetskaptal som överförs snabbare de förändringar som sker i placeringsmiljön. I bestämmelserna om fastställande av det verksamhetskaptal som överförs föreslås inga ändringar.

Enligt nuvarande praxis rapporterar pensionsanstalterna kvartalsvis om sin soliditet till Finansinspektionen. Rapporten ska göras inom en och en halv månad från tidpunkten för rapporteringen. Rapporteringen baserar sig på en föreskrift av Finansinspektionen. Finansinspektionen gör en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om den procentandel som ska användas vid beräkning av det verksamhetskaptal som överförs senast två månader före den tidpunkt då procentandelen ska tillämpas. Då har Finansinspektionen två och en halv månad tid på sig att granska pensionsanstalternas uppgifter och göra sin framställning.

Då man övergår till ett förfarande där fastställandet görs fyra gånger om året kommer beredningstidtabellen att stramas åt. Det föreslås att Finansinspektionen ska göra sin framställning till ministeriet senast en månad innan förordningen träder i kraft. Ministeriet har då en månad på sig för att sätta i kraft förordningen i stället för två månader som för närvarande. Enligt förslaget ska Finansinspektionen få uppgifter av pensionsanstalterna snabbare än enligt den nuvarande tidtabellen för att den ska ha tillräckligt med tid för att granska pensionsanstalternas uppgifter och göra sin framställning. Detta förutsätter att Finansinspektionens föreskrifter ändras

samt att pensionsanstalterna lämnar sina uppgifter till tillsynsinstansen inom den tid som anges. Det föreslås att ändringen ska tillämpas första gången då avtalet om det verksamhetskaptal som ska överföras ingår så att avtalet träder i kraft vid ingången av juli 2011.

Dessutom föreslås det att det i momentet görs en teknisk ändring som innebär att man i stället för Försäkringsinspektionen hänvisar till Finansinspektionen.

29 g §. *Tidpunkten för överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd.* För närvarande ska det i avtalet om överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd den planerade ikraftträdandetidpunkten för överlåtelsen anges. Trots det anges det inte någon fast tidsgräns för den planerade ikraftträdandetidpunkten för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Nivån på det verksamhetskaptal som överförs bestäms med stöd av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som gäller vid tidpunkten för avtalet. För att beloppet av det verksamhetskaptal som överförs ska vara tidsenligt vid den tidpunkt då försäkringsbeståndet överläts, ska tiden mellan den tidpunkt då avtalet ingicks och tidpunkten för överlåtelse av försäkringsbeståndet vara så kort som möjligt.

Därför föreslås det att det i paragrafen tas in en fast tidsgräns, ett halvt år, för tiden mellan den tidpunkt då avtalets ingicks och den planerade överlåtelsen av försäkringsbeståndet. Ett halvt år räcker till för behandlingsprocessen vid pensionsanstalten och Finansinspektionen. Då beloppet av det verksamhetskaptal som överförs dessutom kommer att fastställas oftare i fortsättningen bör överlåtelsen av försäkringsbeståndet ske så snabbt som möjligt efter det att avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingicks. Då motsvarar det verksamhetskaptal som övergår tillsammans med försäkringsbeståndet så väl som möjligt den genomsnittliga risknivån för pensionsanstalternas placeringar och situationen på placeringsmarknaden.

1.4 Lagen om pensionsstiftelser

6 §. I paragrafen föreskrivs det om hur en AB-pensionsstiftelses tillgångar och skulder

ska hållas åtskilda samt om överföring av tillgångar mellan avdelningarna. Om en pensionsstiftelses A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (övertäckning) enligt 3 mom. överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. Det föreslås att det till 3 mom. fogas en definition på begreppet övertäckning. Begreppet övertäckning används redan i 45, 116 och 120 §. Ändringen är av teknisk natur.

48 c §. I 1 mom. anges att pensionsstiftelsen ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Verksamhetskapalet kan efter överföringen överstiga maximibeloppet. Om verksamhetskapalet för andra året i följd överskrider maximibeloppet, ska tilläggsförsäkringsansvar upplösas enligt 6 mom. så att maximibeloppet inte överskrids. Efter att resultatet av placeringsverksamheten har överförts, kan tilläggsförsäkringsansvaret höjas eller minskas med understödsavgifter. Tilläggsförsäkringsansvaret kan höjas med understödsavgifter högst till ett belopp som motsvarar verksamhetskapalets maximibelopp.

I den lagstiftning som gäller pensionsstiftelser finns det för närvarande inte några bestämmelser om överföring av övertäckning till det tilläggsförsäkringsansvar som ingår i verksamhetskapalet. Lagen om pensionsstiftelser innehåller inte heller några bestämmelser om upplösning av tilläggsförsäkringsansvaret som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapalet. Det föreslås att lagen kompletteras till dessa delar. Det föreslås att det till 1 mom. fogas en bestämmelse om att pensionsstiftelsen från en A-avdelning kan överföra övertäckning till en B-avdelnings tilläggsförsäkringsansvar och att pensionsstiftelsen ska kunna upplösa tilläggsförsäkringsansvaret genom en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapalet.

Enligt förslaget kan en pensionsstiftelse utöver resultatet av placeringsverksamheten även överföra övertäckning från en A-avdelning till B-avdelningens tilläggsförsäkringsansvar. Verksamhetskapalet kan tillfälligt överskrida maximibeloppet efter dessa överföringar. Avsikten är att tilläggsförsäkringsansvar ska upplösas för sänkning av understödsavgifterna först då verksamhetskapalet överskrider maximibeloppet för andra året i följd. Detta gör verksamheten smidigare i och med att pensionsstiftelsen kan göra överföringar till verksamhetskapalet fastän verksamhetskapalets maximibelopp skulle överskridas. Förfarandet motsvarar bestämmelserna om överföring av avkastningen av placeringsverksamhet.

Enligt förslaget ska tilläggsförsäkringsansvar även kunna upplösas som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapalet. För närvarande kan tilläggsförsäkringsansvar upplösas endast för att täcka placeringsförluster och sänka understödsavgifter. Då en pensionsstiftelses verksamhetskaptal överskrider maximibeloppet och understödsavgifterna inte är så stora att den överskjutande delen kan upplösas från tilläggsförsäkringsansvaret för sänkning av understödsavgifterna, ska tilläggsförsäkringsansvar kunna upplösas som en återbetalning av den överskjutande delen till arbetsgivaren. På så sätt kan pensionsstiftelsen upplösa sitt verksamhetskaptal till ett belopp som motsvarar den överskjutande delen av maximibeloppet enligt lagen.

Det föreslås att 6 mom. ändras så att pensionsstiftelsen av den andel som överstiger verksamhetskapalets maximibelopp ska upplösa endast en tredjedel för sänkning av understödsavgifterna, om verksamhetskapalet överskrider maximibeloppet för andra året i följd. För närvarande ska hela den överskjutande delen upplösas för sänkning av understödsavgifterna. Förslaget förenhetligar regleringen av upplösning av den överskjutande delen i fråga om arbetspensionsbolag, pensionsstiftelser och pensionskassor.

102 §. För närvarande ska det i avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamhet anges den planerade ikraftträdandetidpunkten för överlåtelsen av försäkringsverksamheten. Trots det anges det inte någon tidsgräns för

den planerade ikraftträdandetidpunkten för överlåtelsen. Nivån på beloppet av det verksamhetskapital som överförs bestäms med stöd av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som gäller vid tidpunkten för avtalet. Därför bör tiden mellan det att avtalet ingås och försäkringsverksamheten överläts vara så kort som möjligt.

Det föreslås att det till 7 mom. fogas en tidsgräns på ett halvt år för tiden mellan det att avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamhet ingicks och den planerade ikraftträdandetidpunkten för överlåtelse av försäkringsverksamheten. Förslaget och motiveringen till det motsvarar den ändring som föreslås i 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att möjligheten för Finansinspektionen att föreskriva om en senare tidpunkt för överföring av försäkringsverksamheten stryks som onödig. Dessutom föreslås en teknisk ändring som innebär att hänvisningen till Försäkringsinspektionen ersätts med en hänvisning till Finansinspektionen.

1.5 Lagen om försäkringskassor

83 d §. Enligt 1 mom. ska pensionskassan överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Verksamhetskapitalet kan efter överföringen överskrida maximibeloppet. Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider maximibeloppet, ska tilläggsförsäkringsansvar upplösas enligt 6 mom. så att maximibeloppet inte överskrids. Efter att resultatet av placeringsverksamheten har överförts, kan tilläggsförsäkringsansvaret höjas eller minskas med försäkringspremier. Tilläggsförsäkringsansvaret kan höjas med försäkringspremier till ett belopp som motsvarar verksamhetskapitalets maximibelopp.

I den lagstiftning som gäller pensionskassor finns det för närvarande inte några bestämmelser om överföring av övertäckning till det tilläggsförsäkringsansvar som ingår i verksamhetskapitalet. I lagen om försäkringskassor finns inte heller några bestämmelser om upplösning av tilläggsförsäkringsansvaret som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet. Det

föreslås att lagen kompletteras till dessa delar. Det föreslås att det till 1 mom. fogas en bestämmelse om att pensionskassan från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner kan överföra övertäckning till tilläggsförsäkringsansvaret vid en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet och att pensionskassan ska kunna upplösa tilläggsförsäkringsansvaret som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet.

Enligt förslaget kan en pensionskassa utöver resultatet av placeringsverksamheten även överföra övertäckning från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner till tilläggsförsäkringsansvaret vid en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet. Verksamhetskapitalet kan tillfälligt överskrida maximibeloppet efter dessa överföringar. Avsikten är att tilläggsförsäkringsansvar ska upplösas för nedsättning av försäkringspremierna först då verksamhetskapitalet överskrider maximibeloppet för andra året i följd. Detta gör verksamheten smidigare i och med att pensionskassan kan göra överföringar till verksamhetskapitalet fastän verksamhetskapitalets maximibelopp skulle överskridas. Förfarandet motsvarar bestämmelserna om överföring av avkastningen av placeringsverksamhet.

Enligt förslaget ska tilläggsförsäkringsansvar även kunna upplösas som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet. För närvarande kan tilläggsförsäkringsansvar upplösas endast för att täcka placeringsförluster och sänka försäkringspremier. Då pensionskassans verksamhetskapital överskrider maximibeloppet och försäkringspremierna inte är så stora att den överskjutande delen kan upplösas från tilläggsförsäkringsansvaret för nedsättning av försäkringspremierna, ska tilläggsförsäkringsansvar kunna upplösas som en återbetalning av den överskjutande delen till pensionskassans delägare. På så sätt kan en pensionskassa upplösa sitt verksamhetskapital med ett belopp som motsvarar den överskjutande delen av maximibeloppet enligt lagen.

Det föreslås att 6 mom. ändras så att pensionskassan av den andel som överstiger verksamhetskapitalets maximibelopp ska upplösa endast en tredjedel för sänkning av försäkringspremierna, om verksamhetskapitalet överskrider maximibeloppet för andra

året i följd. För närvarande ska hela den överskridande delen upplösas för nedsättning av försäkringspremierna. Förslaget förenhetligar den reglering som gäller upplösning av den överskjutande delen i fråga om arbetspensionsbolag, pensionsstiftelser och pensionskassor.

135 §. Det föreslås att till 5 mom. fogas en tidsbegränsning på ett halvt år mellan tidpunkten för ingåendet att avtalet om överföring av ansvaret och den planerade ikraftträdandetidpunkten för överföring av ansvaret. Förslaget och motiveringen till det motsvarar den ändring som föreslås i 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att möjligheten för Finansinspektionen att föreskriva om en annan tidpunkt för överföring av ansvaret stryks som onödig. Dessutom föreslås en teknisk ändring som innebär att hänvisningen till Försäkringsinspektionen ersätts med en hänvisning till Finansinspektionen. Förslaget och motiveringen till det motsvarar den ändring som föreslås i 102 § 7 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

1.6 Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser

Genom den ändring av lagen om pensionsstiftelser 1122/2006 som trädde i kraft vid ingången av 2007 ändrades bestämmelserna om pensionsstiftelsers verksamhetskapital bl.a. så att borgensförbindelser och säkerheter inte längre kan räknas till pensionsstiftelsens verksamhetskapital. I ikraftträdandebestämmelsen i lagen anges det att 48 a § 2 mom. 5 punkten i lagen om pensionsstiftelser, som upphävdes genom lagen, får tillämpas till och med utgången av 2010. Detta innebär att borgensförbindelser och försäkringar kan räknas till pensionsstiftelsernas verksamhetskapital högst till motsvarande belopp fram till nämnda tidpunkt. Det föreslås att övergångstiden ska förlängas i fråga om sådana stiftelser som den 31 december 2010

har borgensförbindelser eller säkerheter som räknas till verksamhetskapitalet. Enligt förslaget ska dessa stiftelser kunna räkna borgensförbindelser eller säkerheter som avses i 48 a § 2 mom. 5 punkten i den lag om pensionsstiftelser som gällde den 31 december 2006 till sitt verksamhetskapital till och med utgången av 2012. En bestämmelse om detta föreslås ingå i det nya 3 mom. som fogas till ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pensionsstiftelser (1122/2006).

1.7 Lag om ändring av lagen om försäkringskassor

Det föreslås att i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om försäkringskassor (1123/2006) görs motsvarande ändringar som de som föreslås ovan i fråga om ikraftträdandebestämmelsen i lagen om pensionsstiftelser. Avsikten är att pensionskassan ska kunna räkna borgensförbindelser och säkerheter som avses i 8 b § 2 mom. 7 punkten i lagen om försäkringskassor, som upphävts genom lag 1123/2006, till sitt verksamhetskapital högst till motsvarande belopp till och med den 31 december 2012, om pensionskassan har haft en sådan borgensförbindelse eller säkerhet den 31 december 2010.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 31 mars 2011. Lagen om ändring av 171 § i lagen om pension för arbetstagare samt lagen om ändring av 29 e och 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas första gången i fråga om avsättningskoefficienten och det verksamhetskapital som överförs vid fastställandet av de värden som träder i kraft vid ingången av juli 2011.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) 5 § 2 mom. och 17 § 1 mom. 3 punkten, av dem 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 901/2008,
ändras 2 § 1 mom. 4 punkten, 6 §, 7 § 2 mom., 10 § 3 mom., 13 §, 18 § 2 mom., 19 § 2 mom. och 25 § 2 mom., av dem 25 § 2 mom. sådant det lyder i lag 901/2008, samt
fogas till lagen en ny 17 a § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

4) *offentlig handel* sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och sådan multilateral handel som avses i 1 kap. 3 a § i samma lag samt med dessa jämförbar handel i en annan stat,

ling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att ta ut skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt, samt fordringar i fråga om den ansvarsfördelning som avses i 183 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) och i 10 § i lagen om pension för företagare (1272/2006) och sådana fordringar hos staten som avses i 4 § i lagen om sjömanspensioner och i 13 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, samt fordringar för försäkringspremier och pensionsstiftelsers återlån jämte ränta, förutsatt att återlånen har betryggande säkerhet,

6 §

Placeringsgrupper

Placeringsgrupperna är följande:

I penningmarknadsinstrument

1) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland, en internationell organisation med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, eller en i en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan försam-

2) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES- eller OECD-stat,

3) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år, om offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat med skuldförbindelserna i fråga eller med aktier i det aktiebolag som är gäldenär,

4) övriga i euro angivna fordringar jämte ränta som förfaller inom ett år, såsom fordringar hos fondbörser och clearingorganisationer,

II masskuldebrevslån och skuldförbindelser
1) av pensionsanstalten beviljade premielån och placeringslån jämte ränta,

2) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgensmannen är en stat vars kreditklassificering hör till kreditklass 1,

3) andra i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som hör till kreditklass 1,

4) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som hör till kreditklass 2,

5) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som hör till kreditklass 3,

III fastigheter

1) bostadsfastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

2) affärs-, kontors-, hotell- och industrifastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

3) andra fastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

4) andra fastigheter som inte är belägna i en EES- eller OECD-stat,

IV aktier

1) aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat,

2) aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser i fråga om vilka sammanslutningens hemort är belägen i en EES- eller OECD-stat,

3) andra aktier, andelar och motsvarande förbindelser,

V diverse placeringar

1) sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och valutaplaceringar jämte ränta som förfaller inom ett år,

2) sådana andra masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som inte förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och andra valutaplaceringar jämte ränta som inte förfaller inom ett år,

3) metaller, energi, andra råvaror och nytigheter samt inteckningar, rättigheter till obebyggda markområden och vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk samt andra särskilda rättigheter,

4) andra placeringar än de som avses ovan i denna paragraf.

Närmare bestämmelser om kreditklassificeringen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Derivatavtal

Andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken ska klassificeras enligt den grupp i 6 § som bäst motsvarar risken i avtalet, med användning av det verkliga värdet av den underliggande egendomen. Den sammanräknade kalkylerade maximala förlusten för sådana derivatavtal får inte överstiga det sammanräknade verkliga värdet av sådana andra placeringar än derivatavtal som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §. Vid beräkning av solvensgränsen ska de verkliga värdena av den underliggande egendomen för sådana derivatavtal dras av från det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §.

10 §

Beräkning av solvensgränsen

I formeln är β_i den andel i fråga om placeringarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pensionsanstaltens placeringar, där dock talet λ dras av från andelen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. Bestämmelser om väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i samt korre-

tionerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater samt diverse placeringar

Högst 20 procent av ansvarsskulden kan täckas med placeringar som avses i grupp V punkt 3 och 4 i 6 § samt med placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater.

En placering anses finnas i den stat där emittenten har sin hemort. Dessutom anses ett värdepapper finnas i en EES- eller OECD-stat om offentlig handel med värdepappret bedrivs i en EES- eller OECD-stat. Placeringsfonder eller med sådana jämförbara fondföretag anses finnas i en EES- eller OECD-stat om fondbolaget eller någon annan sammanslutning som förvaltar placeringsfondens tillgångar har hemort i en EES- eller OECD-stat, och om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar är placerade i tillgångar i en EES- eller OECD-stat.

17 a §

Säkerhet för skuldförbindelser

Högst 10 procent av ansvarsskulden kan täckas med direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, om ett internationellt ratinginstitut för samfundet i fråga har bestämt ett sådant kreditbetyg som motsvarar kreditklass 1 eller de två högsta vitsorden i kreditklass 2. I annat fall kan högst 5 procent av ansvarsskulden täckas med direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Denna paragraf tillämpas inte på placeringar som avses i 5 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, om placeringarna är förknippade med betryggande säkerhet.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana skuldförbindelser där borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 §.

18 §

Placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet

Denna paragraf tillämpas inte på skuldförbindelser där gäldenären är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 § och inte heller på skuldförbindelser som avses i grupp I punkt 2 och 3 i 6 §.

19 §

Täckningsförteckning

Täckningsförteckningen ska, angiven enligt situationen vid räkenskapsperiodens slut, förvaras på ett betryggande sätt hos pensionsanstalten i tio år från räkenskapsperiodens slut.

25 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) utarbetandet av och innehållet i de grunder som anges i 5 §, de grunder och de utredningar som anges i 8 § samt av täckningsförteckningen och om när den ska lämnas till Finansinspektionen,

2) användningen och klassificeringen av derivatavtal samt hanteringen av derivatavtal vid beräkning av solvensgränsen,

3) tillämpningen av kreditklassificering på masskuldebrevslån som avses i 6 §,

4) bestämmandet av den maximala förlusten enligt 7 §,

5) värderingen av tillgångar,

6) förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011. Åtgärder som krävs för verkställigheten av
denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 171 § i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 171 § 1 mom. som följer:

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

För utökande av fonderingen kompletteras årligen de fonderade delarna av ålderspensionerna med ett belopp som beräknas med hjälp av den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som ingår i beräkningsgrunderna enligt 166 §. Avsättningskoefficienten bestäms med hänsyn till de krav som tryg-

gandet av pensionerna och pensionsanstalternas solvens medför, granskat kvartalsvis.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Lagen tillämpas första gången vid bestämmandet av den avsättningskoefficient som träder i kraft den 1 juli 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av 29 e och 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 29 e § 3 mom. och 29 g §, sådana de lyder, 29 e § 3 mom. i lag 524/2008 och 29 g § i lag 419/2003, som följer:

29 e §

Verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas fyra gånger per kalenderår före utgången av mars, juni, september och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande april, juli, oktober och januari månad. Finansinspektionen ska kalenderårsvis före utgången av februari, maj, augusti och november göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

29 g §

Tidpunkten för överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

I avtalet om överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd ska den planerade tidpunkten för överlåtelsens ikraftträdande anges. Denna tidpunkt ska infalla senast sex månader efter det att avtalet om överlåtelse ingicks.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Lagens 29 e § 3 mom. tillämpas första gången vid utfärdandet av den förordning som träder i kraft den 1 juli 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 6 § 3 mom., 48 c § 1 och 6 mom. samt 102 § 7 mom., sådana de lyder, 6 § 3 mom. i lag 251/2002, 48 c § 1 och 6 mom. i lag 1122/2006 samt 102 § 7 mom. i lag 421/2003, som följer:

6 §

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågasvarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter dock Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det dock att verksamhetskapitalet i enlighet med 48 c § 2 mom. efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

48 c §

Pensionsstiftelsen ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Pensionsstiftelsen kan dessutom från en A-avdelning överföra övertäckning enligt 6 § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom understödsavgifter så

som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf. Pensionsstiftelsen kan upplösa tilläggsförsäkringsansvar också som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet så som anges i 45 § 4 mom.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, ska tilläggsförsäkringsansvaret från och med det året upplösas för sänkning av understödsavgifterna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionsstiftelsens verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

102 §

Försäkringsverksamheten överförs på den övertagande försäkringsanstalten vid den tidpunkt som bestäms i överlåtelseavtalet efter det att Finansinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Den överföringstidpunkt som anges i överlåtelseavtalet ska infalla senast sex månader efter det att överlåtelseavtalet ingicks.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av 83 d och 135 § i lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 d § 1 och 6 mom. samt 135 § 5 mom., sådana de lyder, 83 d § 1 och 6 mom. i lag 1123/2006 samt 135 § 5 mom. i lag 420/2003, som följer:

83 d §

Pensionskassan ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Pensionskassan kan dessutom från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner överföra övertäckning enligt 8 a § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf. Pensionskassan kan dessutom upplösa tilläggsförsäkringsansvar som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet så som anges i 83 a § 3 mom.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, ska tilläggsförsäkringsansvar från och med det året upplösas för nedsättning av försäkringspremierna med ett årligt belopp

som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionskassans verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionskassan organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

135 §

Ansvar överförs på den övertagande försäkringsanstalten vid den tidpunkt som bestäms i avtalet om ansvarsöverföring efter det att Finansinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Den överföringstidpunkt som anges i avtalet ska infalla senast sex månader efter det att överlåtelseavtalet ingicks.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

6.**Lag****om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pensionsstiftelser (1122/2006) som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionsstiftelserna får tillämpa 48 a § 2 mom. 5 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

En pensionsstiftelse som den 31 december 2010 har en borgensförbindelse eller säkerhet som avses i 48 a § 2 mom. 5 punkten, vilken

upphävts genom denna lag, får tillämpa nämnda punkt till och med den 31 december 2012.

—————
Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011. Ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. tillämpas dock från och med den 1 januari 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

7.

Lag**om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om försäkringskassor (1123/2006) som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionskassorna får tillämpa 83 b § 2 mom. 7 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

En pensionskassa som den 31 december 2010 har en borgensförbindelse eller säkerhet som avses i 83 b § 2 mom. 7 punkten, vilken

upphävts genom denna lag, får tillämpa nämnda punkt till och med den 31 december 2012.

—————
Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011. Ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. tillämpas dock från och med den 1 januari 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

—————
Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

1.

Lag**om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) 5 § 2 mom. och 17 § 1 mom. 3 punkten, av dem 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 901/2008,

ändras 2 § 1 mom. 4 punkten, 6 §, 7 § 2 mom., 10 § 3 mom., 13 §, 18 § 2 mom., 19 § 2 mom. och 25 § 2 mom., av dem 25 § 2 mom. sådant det lyder i lag 901/2008, samt *fogas* till lagen en ny 17 a § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

4) *offentlig handel* sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och därmed jämförbar handel i en annan stat,

5 §

Grunder för klassificeringen

Pensionsanstaltens styrelse ska följa tillämpningen av de grunder som avses i 1 mom. och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen ska tillställas Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

4) *offentlig handel* sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och sådan multilateral handel som avses i 1 kap. 3 a § i samma lag samt med dessa jämförbar handel i en annan stat,

5 §

Grunder för klassificeringen

(2 mom. upphävs)

6 §

Placeringsgrupper

Placeringsgrupperna är följande:

I penningmarknadsinstrument

1) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland, en internationell organisation med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, eller en i en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt, samt fordringar i fråga om den ansvarsfördelning som avses i 183 § i lagen om pension för arbetstare (395/2006) och i 10 § i lagen om pension för företagare (468/1969) och sådana fordringar hos staten som avses i 4 § i lagen om sjömanspensioner och i 13 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, samt fordringar för försäkringspremier och pensionsstiftelsers återlån jämte ränta, förutsatt att återlånen har betryggande säkerhet,

2) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som erhållit koncession i en EES- eller OECD-stat,

3) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år, om offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat med skuldförbindelserna i fråga eller med aktier i det aktiebolag som är gäldenär,

4) övriga i euro angivna fordringar jämte ränta som förfaller inom ett år, såsom fordringar hos fondbörser och clearingorganisationer,

II masskuldebrevslån och skuldförbindelser

1) av pensionsanstalten beviljade premielån och placeringslån jämte ränta,

2) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgens-

6 §

Placeringsgrupper

Placeringsgrupperna är följande:

I penningmarknadsinstrument

1) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland, en internationell organisation med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, eller en i en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att ta ut skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt, samt fordringar i fråga om den ansvarsfördelning som avses i 183 § i lagen om pension för arbetstare (395/2006) och i 10 § i lagen om pension för företagare (1272/2006) och sådana fordringar hos staten som avses i 4 § i lagen om sjömanspensioner och i 13 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, samt fordringar för försäkringspremier och pensionsstiftelsers återlån jämte ränta, förutsatt att återlånen har betryggande säkerhet,

2) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES- eller OECD-stat,

3) sådana i euro angivna skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år, om offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat med skuldförbindelserna i fråga eller med aktier i det aktiebolag som är gäldenär,

4) övriga i euro angivna fordringar jämte ränta som förfaller inom ett år, såsom fordringar hos fondbörser och clearingorganisationer,

II masskuldebrevslån och skuldförbindelser

1) av pensionsanstalten beviljade premielån och placeringslån jämte ränta,

2) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller

mannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland, en internationell organisation med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, eller en i en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämförbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt,

3) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i vilka lån och förbindelser gäldenären eller borgensmannen är en annan stat än en EES- eller OECD-stat, en sådan internationell organisation av vars medlemmar inte någon är en EES- eller OECD-stat, eller en i någon annan stat än en EES- eller OECD-stat belägen kommun eller samkommun eller sådan församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dem jämförbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt,

4) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, i fråga om vilka gäldenären eller borgensmannen är ett försäkringsbolag eller kreditinstitut under offentlig tillsyn som erhållit koncession i en EES- eller OECD-stat eller om offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat med skuldförbindelserna i fråga eller med aktier i det aktiebolag som är gäldenär,

5) andra i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år,

III fastigheter

1) bostadsfastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

2) affärs-, kontors-, hotell- och industrifastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

3) andra fastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

4) andra fastigheter som inte är belägna i en EES- eller OECD-stat,

IV aktier

1) aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat,

2) aktier, andelar och andra motsvarande

borgensmannen är *en stat vars kreditklassificering hör till kreditklass 1,*

3) andra i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som hör till kreditklass 1,

4) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som hör till kreditklass 2,

5) sådana i euro angivna masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser jämte ränta än sådana som förfaller inom ett år, vilka har en kreditklassificering eller i fråga om vilka emittenten har en kreditklassificering som hör till kreditklass 3,

III fastigheter

1) bostadsfastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

2) affärs-, kontors-, hotell- och industrifastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

3) andra fastigheter som är belägna i en EES- eller OECD-stat,

4) andra fastigheter som inte är belägna i en EES- eller OECD-stat,

IV aktier

1) aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat,

2) aktier, andelar och andra motsvarande

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

förbindelser i fråga om vilka sammanslutningens hemort är belägen i en EES- eller OECD-stat,

3) andra aktier, andelar och motsvarande förbindelser,

V diverse placeringar

1) sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och valutaplaceringar jämte ränta som förfaller inom ett år,

2) sådana andra masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som inte förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och andra valutaplaceringar jämte ränta som inte förfaller inom ett år,

3) metaller, energi, andra råvaror och nytigheter samt inteckningar, rättigheter till obebyggda markområden och vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk samt andra särskilda rättigheter,

4) andra placeringar än de som avses ovan i denna paragraf.

förbindelser i fråga om vilka sammanslutningens hemort är belägen i en EES- eller OECD-stat,

3) andra aktier, andelar och motsvarande förbindelser,

V diverse placeringar

1) sådana masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och valutaplaceringar jämte ränta som förfaller inom ett år,

2) sådana andra masskuldebrevslån och skuldförbindelser jämte ränta som inte förfaller inom ett år och inte är angivna i euro, och andra valutaplaceringar jämte ränta som inte förfaller inom ett år,

3) metaller, energi, andra råvaror och nytigheter samt inteckningar, rättigheter till obebyggda markområden och vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk samt andra särskilda rättigheter,

4) andra placeringar än de som avses ovan i denna paragraf.

Närmare bestämmelser om kreditklassificeringen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Derivatavtal

Andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken skall klassificeras enligt den grupp i 6 § som bäst motsvarar risken i avtalet, med användning av det verkliga värdet av den underliggande egendomen. Det sammanräknade *verkliga värdet av den underliggande egendomen* för sådana derivatavtal och den sammanräknade kalkylerade maximala förlusten av derivatavtalen får inte överstiga det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §. Vid beräkning av solvensgränsen skall de verkliga värdena av den underliggande egendomen för sådana derivatavtal dras av från det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §.

7 §

Derivatavtal

Andra derivatavtal än sådana som minskar placeringsrisken ska klassificeras enligt den grupp i 6 § som bäst motsvarar risken i avtalet, med användning av det verkliga värdet av den underliggande egendomen. Den sammanräknade kalkylerade maximala förlusten för sådana derivatavtal får inte överstiga det sammanräknade verkliga värdet av sådana andra placeringar än derivatavtal som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §. Vid beräkning av solvensgränsen ska de verkliga värdena av den underliggande egendomen för sådana derivatavtal dras av från det sammanräknade verkliga värdet av de placeringar som har klassificerats i grupp I och grupp II punkt 2 i 6 §.

10 §

Beräkning av solvensgränsen

formeln är β_i den andel i fråga om placeringarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pensionsanstaltens placeringar, där dock talet λ avdras från andelen i placeringsgrupp IV. Väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i erhålls ur tabellen enligt värdena för avkastningen och spridningen i undergrupperna som ett medelvärde vägt med andelarna av de placeringar som klassificerats i undergrupper.

		m_i	s_i
	1)	3,0	0,8
<i>I penningmarknadsinstrument</i>	2)	3,5	1,5
	3)	4,0	2,5
	4)	3,5	3,0
<i>II masskuldebrevslån och skuldförbindelser</i>	1)	4,5	2,0
	2)	5,0	5,0
	3)	6,0	6,0
	4)	6,0	6,0
	5)	7,0	9,0
<i>III fastigheter</i>	1)	6,0	7,0
	2)	7,0	10,0
	3)	7,0	11,0
	4)	8,5	15,0
<i>IV aktier</i>	1)	8,0	18,0
	2)	10,0	24,0
	3)	11,0	28,0
<i>V diverse placeringar</i>	1)	4,0	4,5
	2)	6,5	7,5
	3)	8,0	20,0
	4)	12,0	34,0

10 §

Beräkning av solvensgränsen

I formeln är β_i den andel i fråga om placeringarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pensionsanstaltens placeringar, där dock talet λ dras av från andelen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. Bestämmelser om väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i samt korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j utfärdas genom förordning av statsrådet.

Korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j är följande:

Placeringsgrupper	I	II	III	IV	V
I	1	0,3	0	0	0,2
II	0,3	1	0	0	0,2
III	0	0	1	0,4	0
IV	0	0	0,4	1	0
V	0,2	0,2	0	0	1

13 §

Placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater samt diverse placeringar

Högst 20 procent av ansvarsskulden kan täckas med placeringar som klassificerats i grupp I punkt 4, i grupp II punkt 3 och 5, i grupp III punkt 4, i grupp IV punkt 3 och i grupp V i 6 §.

17 §

Placeringar i ett enda samfund

Högst 5 procent av ansvarsskulden kan täckas med

3) direkta eller indirekta placeringar i sådana av olika gäldenärer givna skuldförbin-

13 §

Placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater samt diverse placeringar

Högst 20 procent av ansvarsskulden kan täckas med placeringar som avses i grupp V punkt 3 och 4 i 6 § samt med placeringar i andra stater än EES- och OECD-stater.

En placering anses finnas i den stat där emittenten har sin hemort. Dessutom anses ett värdepapper finnas i en EES- eller OECD-stat om offentlig handel med värdpapret bedrivs i en EES- eller OECD-stat. Placeringsfonder eller med sådana jämförbara fondföretag anses finnas i en EES- eller OECD-stat om fondbolaget eller någon annan sammanslutning som förvaltar placeringsfondens tillgångar har hemort i en EES- eller OECD-stat, och om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar är placerade i tillgångar i en EES- eller OECD-stat.

17 §

Placeringar i ett enda samfund

(1 mom. 3 punkten upphävs)

delser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

17 a §

Säkerhet för skuldförbindelser

Högst 10 procent av ansvarsskulden kan täckas med direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, om ett internationellt ratinginstitut för samfundet i fråga har bestämt ett sådant kreditbetyg som motsvarar kreditklass 1 eller de två högsta vitsorden i kreditklass 2. I annat fall kan högst 5 procent av ansvarsskulden täckas med direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Denna paragraf tillämpas inte på placeringar som avses i 5 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, om placeringarna är förknippade med betryggande säkerhet.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana skuldförbindelser där borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 §.

18 §

Placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet

Denna paragraf tillämpas inte på skuldförbindelser där gäldenären är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 §.

18 §

Placeringar i skuldförbindelser utan säkerhet

Denna paragraf tillämpas inte på skuldförbindelser där gäldenären är ett offentligt samfund som avses i grupp I punkt 1 i 6 § och inte heller på skuldförbindelser som avses i grupp I punkt 2 och 3 i 6 §.

19 §

Täckningsförteckning

Täckningsförteckningen skall, angiven enligt situationen vid räkenskapsperiodens slut, bindas in och sidorna numreras. Den inbundna täckningsförteckningen skall förvaras hos pensionsanstalten i tio år från räkenskapsperiodens slut.

25 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av och innehållet i de grunder och de utredningar som avses i 5 och 8 §, om uppgörandet av och innehållet i täckningsförteckningen samt om när de ska sändas till Finansinspektionen, om användningen och klassificeringen av derivatavtal, om värderingen av tillgångar och om förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

19 §

Täckningsförteckning

Täckningsförteckningen ska, angiven enligt situationen vid räkenskapsperiodens slut, förvaras på ett betryggande sätt hos pensionsanstalten i tio år från räkenskapsperiodens slut.

25 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

- 1) utarbetandet av och innehållet i de grunder som anges i 5 §, de grunder och de utredningar som anges i 8 § samt av täckningsförteckningen och om när den ska lämnas till Finansinspektionen,
- 2) användningen och klassificeringen av derivatavtal samt hanteringen av derivatavtal vid beräkning av solvensgränsen,
- 3) tillämpningen av kreditklassificering på masskuldebrevslån som avses i 6 §,
- 4) bestämmandet av den maximala förlusten enligt 7 §,
- 5) värderingen av tillgångar,
- 6) förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

*Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.*

2.

Lag**om ändring av 171 § i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 171 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

För utökande av fonderingen kompletteras årligen de fonderade delarna av ålderspensionerna med ett belopp som beräknas med hjälp av den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som ingår i beräkningsgrunderna enligt 166 §. Avsättningskoefficienten skall fastställas med hänsyn till de krav som trygandet av pensionerna och pensionsanstalternas solvens medför.

Föreslagen lydelse

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

För utökande av fonderingen kompletteras årligen de fonderade delarna av ålderspensionerna med ett belopp som beräknas med hjälp av den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som ingår i beräkningsgrunderna enligt 166 §. Avsättningskoefficienten bestäms med hänsyn till de krav som trygandet av pensionerna och pensionsanstalternas solvens medför, granskat kvartalsvis.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.

Lagen tillämpas första gången vid bestämmandet av den avsättningskoefficient som träder i kraft den 1 juli 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av 29 e och 29 g § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 29 e § 3 mom. och 29 g §, sådana de lyder, 29 e § 3 mom. i lag 524/2008 och 29 g § i lag 419/2003, som följer:

Gällande lydelse

29 e §

Verksamhetskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas två gånger i kalenderåret före utgången av juni och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande juli och januari månad. Försäkringsinspektionen ska kalenderårsvis före utgången av april och oktober göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

29 g §

Tidpunkten för överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

I avtalet om överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd skall den planerade ikraftträdelse-tidpunkten för överlåtelsen anges.

Föreslagen lydelse

29 e §

Verksamhetskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas fyra gånger per kalenderår före utgången av mars, juni, september och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande april, juli, oktober och januari månad. *Finansinspektionen ska kalenderårsvis före utgången av februari, maj, augusti och november* göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

29 g §

Tidpunkten för överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd

I avtalet om överlåtelse av ett arbetsgivar-specifikt försäkringsbestånd ska den planerade tidpunkten för överlåtelsens ikraftträdande anges. Denna tidpunkt ska infalla senast sex månader efter det att avtalet om överlåtelse ingicks.

*Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Lagens 29 e § 3 mom. tillämpas första gången vid utfärdandet av den förordning som träder i kraft den 1 juli 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.*

4.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 6 § 3 mom., 48 c § 1 och 6 mom. samt 102 § 7 mom., sådana de lyder, 6 § 3 mom. i lag 251/2002, 48 c § 1 och 6 mom. i lag 1122/2006 samt 102 § 7 mom. i lag 421/2003, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 §

6 §

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 och 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter dock Försäkringsinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts dock att verksamhetskapalet i enlighet med 48 c § 2 mom. efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter dock *Finansinspektionens* samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det dock att verksamhetskapalet i enlighet med 48 c § 2 mom. efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

48 c §

48 c §

Pensionsstiftelsen skall överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten kan

Pensionsstiftelsen ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. *Pensionsstiftelsen kan dessutom från en A-avdelning överföra över-*

tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller upplösas genom understödsavgifter så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf.

täckning enligt 6 § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom understödsavgifter så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf. Pensionsstiftelsen kan upplösa tilläggsförsäkringsansvar också som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet så som anges i 45 § 4 mom.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, skall tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att verksamhetskapitalet inte överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, skall pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, ska tilläggsförsäkringsansvaret från och med det året upplösas för sänkning av understödsavgifterna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionsstiftelsens verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

102 §

Försäkringsverksamheten överförs på den övertagande försäkringsanstalten vid den tidpunkt som bestäms i överlåtelseavtalet, då Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden, om inte Försäkringsinspektionen i sitt beslut bestämmer en senare tidpunkt.

102 §

Försäkringsverksamheten överförs på den övertagande försäkringsanstalten vid den tidpunkt som bestäms i överlåtelseavtalet efter det att Finansinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. *Den överföringstidpunkt som anges i överlåtelseavtalet ska infalla senast sex månader efter det att överlåtelseavtalet ingicks.*

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av 83 d och 135 § i lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 d § 1 och 6 mom. samt 135 § 5 mom., sådana de lyder, 83 d § 1 och 6 mom. i lag 1123/2006 samt 135 § 5 mom. i lag 420/2003, som följer:

Gällande lydelse

83 d §

Pensionskassan skall överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf.

Föreslagen lydelse

83 d §

Pensionskassan ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. *Pensionskassan kan dessutom från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner överföra övertäckning enligt 8 a § till tilläggsförsäkringsansvaret.* Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf. *Pensionskassan kan dessutom upplösa tilläggsförsäkringsansvar som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet så som anges i 83 a § 3 mom.*

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, skall tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att verksamhetskapitalet inte överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, skall pensionskassan organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, ska tilläggsförsäkringsansvar *från och med det året upplösas för nedsättning av försäkringspremierna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionskassans verksamhetskapital överskrider maximibeloppet.* Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionskassan organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

135 §

Ansvaret övergår på den övertagande försäkringsanstalten när Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Försäkringsinspektionen kan på ansökan även fastställa en annan tidpunkt för ansvarsöverföringen.

135 §

Ansvaret överförs på den övertagande försäkringsanstalten vid den tidpunkt som bestäms i avtalet om ansvarsöverföring efter det att Finansinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Den överföringstidpunkt som anges i avtalet ska infalla senast sex månader efter det att överlåtelseavtalet ingicks.

*Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.*

6.

Lag**om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pensionsstiftelser (1122/2006) som följer:

Gällande lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionsstiftelserna får tillämpa 48 a § 2 mom. 5 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionsstiftelserna får tillämpa 48 a § 2 mom. 5 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

En pensionsstiftelse som den 31 december 2010 har en borgensförbindelse eller säkerhet som avses i 48 a § 2 mom. 5 punkten, vilken upphävts genom denna lag, får tillämpa nämnda punkt till och med den 31 december 2012.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011. Ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. tillämpas dock från och med den 1 januari 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

7.

Lag**om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om försäkringskassor (1123/2006) som följer:

Gällande lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionskassorna får tillämpa 83 b § 2 mom. 7 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Pensionskassorna får tillämpa 83 b § 2 mom. 7 punkten, vilken upphävts genom denna lag, till och med den 31 december 2010.

En pensionskassa som den 31 december 2010 har en borgensförbindelse eller säkerhet som avses i 83 b § 2 mom. 7 punkten, vilken upphävts genom denna lag, får tillämpa nämnda punkt till och med den 31 december 2012.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2011. Ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. tillämpas dock från och med den 1 januari 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

*Andra bilagor
Förordningsutkast 1*

Statsrådets förordning

om värdena för de parametrar som används i formeln för beräkning av solvensgränsen

Utfärdad i Helsingfors den 20

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 10 § 3 mom. i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006):

1 §

Vid beräkning av solvensgränsen för en pensionsanstalt i enlighet med 10 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006), fås väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i som avses i 3 mom. ur tabel-

len i bilaga 1 till denna förordning och korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j ur tabellen i bilaga 2 till denna förordning.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 2011.

Helsingfors den 20

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Direktör Heli Backman

Bilaga 1

Placeringsgrupp	Gruppens beteckning		Väntevärde	Spridning
I Penningmarknads-instrument	I	1)	3.0	0.6
	I	2)	3.5	0.8
	I	3)	4.0	1.5
	I	4)	3.5	2.0
II Masskuldebrevslån	II	1)	3.5	2.0
	II	2)	4.0	4.0
	II	3)	4.5	5.0
	II	4)	5.0	6.0
	II	5)	6.0	10.0
III Fastigheter	III	1)	6.0	7.0
	III	2)	7.0	10.0
	III	3)	7.0	11.0
	III	4)	8.5	15.0
IV Aktier	IV	1)	8.0	18.0
	IV	2)	10.0	24.0
	IV	3)	11.0	28.0
V Diverse placeringar	V	1)	4.0	6.5
	V	2)	6.5	8.0
	V	3)	8.0	20.0
	V	4)	12.0	34.0

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om kreditklass vid beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter

Utfärdad i Helsingfors den 20

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006):

1 §

Med de ratinginstitut som nämns i 2 § avses följande institut:

Fitch Ratings (nedan Fitch), Moody's Investors Service (nedan Moody's), McGraw-Hill International, som offentliggör en kreditklassificering med namnet Standard and Poor's (nedan Standard & Poor's) och DBRS.

Kreditklass 2

Ratinginstitut	Kreditklass 2
Fitch	A+ – BBB-
Moody's	A1 – Baa3
Standard & Poor's	A+ – BBB-
DBRS	AH – BBBL

2 §

De kreditklasser som avses i 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) fastställs enligt följande:

Kreditklass 1

Ratinginstitut	Kreditklass 1
Fitch	AAA – AA-
Moody's	Aaa – Aa3
Standard & Poor's	AAA – AA-
DBRS	AAA – AAL

Kreditklass 3

Ratinginstitut	Kreditklass 3
Fitch	BB+ tai alle
Moody's	Ba1 tai alle
Standard & Poor's	BB+ tai alle
DBRS	BBH tai alle

3 §

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Direktör Heli Backman